

TARIEVENTABEL BEHORENDE BIJ DE 'VERORDENING HAVEN-, KADE-, EN OPSLAGGELD 2015'

Hoofdstuk 1 Algemeen

- 1.1 Alle in deze verordening opgenomen tarieven zijn exclusief verschuldigde omzetbelasting.
- 1.2 Een gedeelte van een eenheid wordt voor een volle eenheid aangemerkt

Hoofdstuk 2. Havengelden

- 2.1 Het havengeld bedraagt per reis voor vaartuigen:
 - per kubieke meter waterverplaatsing € 0,12
 - met een minimum van € 15,00per vaartuig, tenzij een deel van de lading wordt gelost of een deel van het schip wordt beladen en het vaartuig in een andere gemeentelijke haven aan het Twentekanaal verder wordt geladen en/of gelost, in welk geval het havengeld wordt berekend naar de helft van het laadvermogen, met een minimum van € 7,50
- 2.2 Het havengeld kan ook per jaar bij abonnement worden voldaan, in welk geval per kubieke meter waterverplaatsing het recht bedraagt:
 - voor onbeperkt gebruik per jaar € 3,12
 - met een minimum van € 390,00

Hoofdstuk 3 Kade-en opslagelden

- 3.1 Het opslaggeld bedraagt:
 - 3.1.1 voor het gebruik van kaden of loswallen voor de plaatsing van zaken per etmaal en per m2 door de zaken aan het gebruik of verkeer wordt onttrokken € 0,11
 - 3.1.1 voor de overige aan of bij het gemeentelijke vaarwater gelegen terreinen, dienstig voor de opslag van zaken,
 - 3.1.1.1 voor zover de terreinen van verharding zijn voorzien:
 - per m2 per week € 0,60
 - per m2 per maand € 1,60
 - per m² per jaar € 13,60
 - 3.1.1.2 voor zover de terreinen niet van verharding zijn voorzien:
 - per m2 per week € 0,20
 - per m2 per maand € 0,40
 - per m2 per jaar € 3,90
- 3.2 Het recht bedraagt per jaar voor:
 - 3.2.1 het gebruik maken van een weegbrug € 145,00
 - 3.2.2 het gebruik maken van een laad- of loskraan € 350,00

Behoort bij besluit van de raad van 28 oktober 2014
de raadsgriffier van Hof van Twente,

Toelichting op model Havengeld Twentekanalen

Artikel 1

Voor de begripsomschrijvingen is zoveel als mogelijk aangesloten bij de vastgestelde beheersverordening. Om misverstanden te vermijden, wordt voor een aantal begrippen in de havengeldverordening daarom verwezen naar de beheersverordening.

Artikel 3 Belastbaar feit

Havengelden worden geheven voor het gebruik dat schepen maken van water, havens, kaden, sluisen, bruggen, kranen, dokken enz. die in beheer en onderhoud zijn van de gemeente of het genot van door de gemeente verleende (haven)diensten.

De havengelden vinden hun wettelijke basis in artikel 229, aanhef en onderdeel a en b, Gemeentewet. Havengelden kunnen zowel gebruiksrechten als genotsrechten omvatten.

Bij gebruiksrechten gaat het om rechten geheven voor het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen of voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer en onderhoud zijn (artikel 229, eerste lid, onderdeel a, Gemeentewet). Dergelijke gemeentebezittingen zijn bijvoorbeeld de gemeentelijke havens en het gemeentelijke water. Bij werken en inrichtingen kan worden gedacht aan kaden, sluisen, bruggen, kranen, dokken enz.

De heffing van gebruiksrechten is derhalve verbonden aan de voorwaarden:

1. dat er sprake is van gebruik:

onder het gebruik van de voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen wordt verstaan het feitelijk gebruik. Indien dit ontbreekt, is de heffing van gebruiksrechten uitgesloten;

2. dat dit gebruik betrekking heeft op gemeentebezittingen, -werken of -inrichtingen:

het woord 'gemeentebezittingen' bedoelt geenszins uit te drukken dat het gaat om bezitsrecht van een zaak, laat staan om de gemeentelijke eigendom daarvan.

Van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen enz. is sprake indien het betreft bezittingen, werken en inrichtingen welke strekken tot algemeen nut en waarbij een ieder in beginsel belang kan hebben, zoals straten, wegen, sluisen, bruggen, havens, markten e.d. Het vorenstaande houdt niet in dat ook een ieder van die bezittingen gebruikmaakt of moet maken. De gemeentebezittingen enz. zullen doorgaans onroerende zaken zijn. Dit behoeft evenwel niet het geval te zijn;

3. dat dit gebruik geschiedt overeenkomstig de bestemming van die bezittingen:

Vereist is dat het een gebruik is overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen enz. Dit houdt in, dat indien een schipper een ophaalbrug doet ophalen daar hij anders niet met zijn schip verder kan varen, hij een gebruikmaakt dat in overeenstemming is met de

bestemming van de ophaalbrug. Kan het schip onder de brug doorvaren dan is geen bruggeld verschuldigd. Het is duidelijk dat bij het ligplaats kiezen van schepen in een haven, het doorvaren van een sluis of het doen openen van een brug, een gebruik plaatsvindt dat in overeenstemming is met de bestemming van de haven, de sluis en de brug;

4. dat de bedoelde bezittingen bestemd zijn voor de openbare dienst; en
5. dat zij bij de heffende gemeente in beheer of onderhoud zijn.

Bij genotsrechten gaat het om rechten voor het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten (art. 229, eerste lid, onderdeel b, Gemeentewet). Dergelijke diensten kunnen bijvoorbeeld zijn het loodsen of slepen van schepen in de haven.

Artikel 4 Belastingplicht

Belastingplichtige is degene ten aanzien van wie zich het belastbaar feit voordoet. Soms is het nodig een ruime formulering te kiezen. Dit doet zich ook voor bij de havengeldrechten. Het komt dat meer dan één persoon als belastingplichtige kan worden aangewezen. Havengeld is een heffing op grond van artikel 229 Gemeentewet, wat betekent dat er een dienst (in ruimste zin) wordt verleend, waarvan de kosten mogen worden verhaald op diegene met het meeste belang bij de dienst. Bij een havendienst is dat niet anders, want ook die wordt ten behoeve van een (rechts)persoon verleend, waarbij de behoefte en het belang van die (rechts)persoon bestaat uit het aandoen van een haven ter lading/lossing van goederen ter uitvoering van een haling/levering voor eigen rekening (bijvoorbeeld visser die zijn gevangen vis levert) dan wel ter uitvoering van een overeenkomst met een ander tot haling/levering (vervoersovereenkomst).

Diegene die in het kader van die uitvoering het meeste belang bij de havendienst heeft, moet dan ook worden aangewezen als belastingplichtige. Net als bij de leges: degene ten behoeve van wie die dienst aanvraag is ingediend, niet noodzakelijkerwijs de feitelijke aanvrager, reden waarom (ook) de leges niet zijn opgenomen in de beleidsregels. In beginsel is dat de feitelijke gebruiker van de haven, maar het kan ook zijn dat deze 'slechts' werknemer is van de uitvoerder, in welk geval deze moet worden aangewezen. In die zin is de volgorde in de Verordening zelf reeds bepalend.

Artikel 6 en hoofdstuk 2 van de tarieventabel

Afgezien van de beperkingen opgenomen in artikel 219, lid 2, van de Gemeentewet zijn gemeenten vrij in het opnemen van heffingsmaatstaven in hun verordening. In de memorie van toelichting bij de wijziging van de gemeentewet met betrekking tot de materiële belasting-bepalingen (Kamerstukken II 1989/90, 21591, nr. 3, pag. 77/78; heeft geleid tot de Wet van 27 april 1994, Stb. 419) wordt hierover het volgende opgemerkt:

‘Wij wijzen er op dat dit niet inhoudt dat er geen wijziging optreedt voor deze rechten. In een aantal arresten heeft de Hoge Raad uitgesproken dat de tarieven zich moeten richten naar het gebruik dat wordt gemaakt van de gemeentebezittingen (HR 9 mei 1984, Belastingblad 1984, blz. 311) en dat het karakter van de retributie uitsluitend een differentiatie in het tarief toelaat naar de grootte van het voordeel, gelegen in de vergroting van de gebruiksmogelijkheden (HR 1 februari 1984, Belastingblad 1984, blz. 176). Deze jurisprudentie verliest zijn geldigheid onder de nieuwe regeling. Uit artikel 219, tweede lid, vloeit immers voort dat de rechten kunnen worden geheven naar in de verordening op te nemen maatstaven, welke zich slechts niet mogen richten naar het inkomen, de winst en het vermogen. In concreto betekent dit dat tariefdifferentiaties op andere gronden dan verschillend gebruik van gemeentebezittingen geoorloofd zijn indien deze zich naar het oordeel van de gemeente-raad beter verstaan met het gemeentelijk beleid ter zake.’ Tarieven kunnen worden gedifferentieerd, bijvoorbeeld naar gebruik, voordeel of kostentoedeling; zelfs milieuaspecten kunnen bij de tariefbepaling een rol spelen en dus ook bevordering Twentse economie. Om die reden is een tariefsbepaling opgenomen voor een jaarabonnement en worden deelladingen met een lager tarief belast.

Overigens dienen gemeenten bij het vaststellen van de tarieven wel het evenredigheids-beginsel en gelijkheidsbeginsel in acht te nemen. Het evenredigheidsbeginsel houdt volgens de memorie van antwoord in dat een ieder bijdraagt in de kosten van de gemeentelijke dienst-verlening naar de mate van profijt van die dienstverlening. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden (Kamerstukken II 1990/91, 21591, nr. 7, pag. 19). Uit het voorgaande valt af te leiden dat de beleidsvrijheid van gemeenten bij de keuze van heffingsmaatstaven (voor de rechten) is vergroot.

De tarieven in de verordening Havengeld mogen op grond van artikel 229b van de Gemeente-wet niet zodanig worden vastgesteld dat de geraamde baten van die rechten uitgaan boven de geraamde gemeentelijke lasten ter zake. Het havengeld bedraagt volgens afspraak voor vaar-tuigen per kubieke meter waterverplaatsing (of gedeelte van een kubieke meter) € 0,12 met een minimum van € 15,00 per reis. Dit laatste komt overeen met 125 m³ waterverplaatsing. Onder waterverplaatsing wordt volgens de begripsomschrijving in artikel 2, sub i, verstaan de in m³ uitgedrukte waterverplaatsing bij de grootste toegelaten diepgang van het vaartuig op de Twentekanal met een maximum van 2.80 meter (Lochem 3.5 meter), volgens een bij het vaartuig behorende geldige meetbrief, waarbij 1.000 kg laadvermogen gelijkgesteld wordt met 1 m³. Vanaf Eefde tot aan sluis van Delden is deze diepgang er al, de rest volgt over een paar jaar. Het hanteren van deze methodiek heeft het positieve effect voor de grotere schepen klasse IV en V dat zij niet meer hoeven te betalen voor wat zij niet mee kunnen nemen en maakt voor hen de bestemming Twentekanal aantrekkelijker. Dit is afgestemd met een afgevaardigde van Schuttevaer en voldoet aan de volgende eisen:

- Eerlijke methode voor de schippers
- Eenvoudig en uniform voor alle havens
- Bepaalde financiële gevolgen voor de gemeenten

Omdat de havens gelegen aan het Twentekanaal hun eigen juridische entiteit vooralsnog blijven houden, wordt bij een deellading door elke gemeente de helft van het havengeld in rekening gebracht.

Artikel 10

Dit artikel regelt de overschrijving en verrekening van abonnementsgelden. In Lid 4 is geregeld dat recht op ontheffing bestaat als men door overmacht niet langer gebruik kan maken van een gemeentelijke haven. Van overmacht is bijvoorbeeld sprake als de schipper overlijdt of als het schip is gezonken.

Artikel 11

Hiermee wordt een recht geheven voor het opslaan van zaken op of boven de gemeentelijke kade, laad- en losplaatsen of het gemeentelijk opslagterrein en het waar mogelijk gebruik maken van een hijskraan of weegbrug. De tarieven hiervoor zijn opgenomen in hoofdstuk 3 van de tarieventabel.